

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βρισκόμαστε ήδη στη δεύτερη δεκαετία όπου κοινωνία και εργασία, είναι στο στόχαστρο κρατικών πολιτικών και πρακτικών με δυσμενή αποτελέσματα για όλους. Τα εργατικά κεκτημένα αιώνων, αμφισβητούνται και καταστρατηγούνται στο όνομα της ανάπτυξης, που δεν έρχεται ποτέ για τους πολλούς. Μισθοί και συντάξεις έχουν περικοπεί, απολύσεις στον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και οι συνδικαλιστικές ελευθερίες έχουν γίνει ένα σύντομο ανέκδοτο. Με τη γνωστή συνταγή χρόνων, της παραπληροφόρησης και της προπαγάνδας μέσω του τύπου και των καναλιών, διαχέεται έντονη δυσαρέσκεια ενάντια σε κάθε κοινωνική ομάδα που διαδηλώνει, απεργεί και διαμαρτύρεται, οδηγώντας στη λογική της αμφισβήτησης και της αποδόμησης των αντιστάσεων. Λογικές που λένε, πως στο δημόσιο είναι τεμπέληδες, οι αγρότες θέλουν να δουλεύουν 2 μήνες και τους υπόλοιπους να κάθονται, και τι θέλουμε τα σωματεία και τους συνδικαλιστές αφού είναι όλοι ξεπουλημένοι. Μπαίνει λοιπόν το πλαίσιο πάνω στο οποίο θα αμβλυνθούν οι κοινωνικές αντιστάσεις, θα διασφαλιστεί η συναίνεση ή ακόμα και υποστήριξη της κοινωνίας στις αντίστοιχες επιταγές της κυβέρνησης. Ο βασικός στόχος έχει επιτευχθεί, το νερό έχει μπει στο αυλάκι που λέμε. Έτσι λοιπόν θεωρήθηκε ως περίπου αυτονόητο, οι συνταξιούχοι και οι χαμηλόμισθοι να πληρώσουν τις παρενέργειες μιας κρίσης που είναι μόνιμη. Ακολουθούν οι πάντες σχεδόν είτε σε ιδιωτικό είτε κυρίως στο δημόσιο τομέα. Η Παιδεία και η Υγεία είναι σε διαρκή απαξίωση, και η έλλειψη προσωπικού χρόνιο πρόβλημα. Τα νοσοκομεία είναι σε κακή κατάσταση, τα σχολεία και οι συνθήκες εκπαίδευσης επίσης, και για αυτό η κυβερνητική προπαγάνδα βρήκε τον κύριο ένοχο που είναι οι εργαζόμενοι. Μέσω της αξιολόγησης η κυβέρνηση προσπαθεί να "ξεφορτωθεί" εργαζόμενους, ενώ τα κενά σε οργανικές θέσεις είναι μεγάλα, και επιπλέον περνάει μεγάλο μερίδιο της πίτας στον ιδιωτικό τομέα που κάνει "θαύματα", κάτι που φάνηκε πολύ καλά στην περίοδο της πανδημίας. Οι ξεπουλημένοι και καλοταϊσμένοι συνδικαλιστές, που προέρχονται από τους δικούς τους κομματικούς σωλήνες πολλά χρόνια τώρα, έγιναν ο δούρειος ίππος με την κατάλληλη πάντα προπαγάνδα, που δεκάδες αγώνες συκοφαντήθηκαν αισχρά, και δικαιώματα συρρικνώθηκαν η και εξαφανίστηκαν. Έχει γίνει σχεδόν κανονικότητα δεκάδες απεργίες και παρεμβάσεις να κρίνονται παράνομες και οι απεργοί να αντιμετωπίζονται σαν γραφικοί και απόβλητοι. Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, μεγάλες επιχειρήσεις με κοινωνικό πρόσημο πολλές φορές, ιδιωτικοποιήθηκαν προς όφελος των λίγων ξένων η ντόπιων.

Οι αντιστάσεις-αντιδράσεις αντιμετωπίστηκαν με όλα τα μέσα, με τελευταίο την καταστολή. Έτσι κάμπτονται οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες αλλά και οι ίδιοι αγωνιστές που δεν έχουν βέβαια καμία σχέση με τα γνωστά δικά τους κομματόσκυλα που συνεχίζουν απτόητοι να ροκανίζουν προνόμια και θέσεις-διορισμούς χωρίς τίποτα καμία. Η περίοδος της πανδημίας είναι το αποκορύφωμα βέβαια όλων αυτών των πρακτικών από την πλευρά της κυβέρνησης. Η ψεύτικη και υποκριτική αναγνώριση των εργαζόμενων στην Υγεία, στον αντίποδα είχε την διάλυση και σταδιακή παράδοση του ΕΣΥ στους ιδιώτες, (Ν.5015/2023). Έχουμε επίσης μια σειρά από επιχειρήσεις-εργοστάσια που μπαίνουν σε διαδικασία "εξυγίανσης" χαρίζοντας στα νέα αφεντικά τους μεγάλα χρέη σε ασφαλιστικά ταμεία. Έχουμε μισθολογικές ελαφρύνσεις με το πρόσχημα της διατήρησης των θέσεων εργασίας, χωρίς βέβαια αυτά να τηρούνται στο τέλος από τις εργοδοσίες. Αντίθετα προωθούνται η τρομοκρατία, οι ατομικές διαπραγματεύσεις και το τσάκισμα των εργατικών αντιστάσεων (Μαλαματίνα, Πετρέλαια Καβάλας, Φωσφορικά Λιπάσματα). Έτσι ανοίγει ο δρόμος ώστε η ατομική διαπραγμάτευση να αντικαθιστά τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, το δωρο γίνεται 10ωρο και βάλε, η απεργία και η διεκδίκηση από καθήκον και υποχρέωση των ταξικών συνδικαλιστών, γίνεται ποινικό αδίκημα σε πολλές περιπτώσεις. Η μετατροπή των συμβάσεων αορίστου χρόνου με δικαιώματα γίνονται εκ περιτροπής, μερικής απασχόλησης και η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία καθεστώς σε πολλούς κλάδους της οικονομίας (εστίαση,

μεταφορές). Στη συνέχεια θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε πως το πρώην Υπουργείο Εργασίας¹ έχει γίνει της εργοδοσίας, πως το ΣΕΠΕ γίνεται δήθεν ανεξάρτητη αρχή, με αιχμή του δόρατος τον υπουργό κομάντο -ειδικών αποστολών (ν.Χατζηδάκη (4808/21) και επιχειρείται το τελικό χτύπημα στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ περίοδο Βρούτση

Με το καλημέρα η κυβέρνηση, **καταργεί τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Εργασίας**, που περνά στην Γενική Γραμματεία Εργασίας δείχνοντας από νωρίς τις προθέσεις της στα εργασιακά. (Ιούλης 2019-Βρούτσης, ΠΔ.84/19αρ7). Έτσι ξεκινάει η πρώτη φάση υποβάθμισης, και ανεξαρτησίας του ΣΕΠΕ ως μηχανισμός προστασίας και επιτήρησης της εργατικής νομοθεσίας. Στην πράξη αυτό που γίνεται είναι η εξίσωση ενός ελεγκτικού σώματος (ΣΕΠΕ), με μία γενική διεύθυνση. Στο καταστατικό λειτουργίας και αρμοδιοτήτων του ΣΕΠΕ διαβάζουμε.

«Ο Ειδικός Γραμματέας έχει την εποπτεία, την ευθύνη και τον έλεγχο για τη εύρυθμη, αποτελεσματική και συντονισμένη δράση όλων των υπηρεσιών του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, των οποίων προϊστάται.»

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ποια η σημασία της θέσης και της βαρύτητας του Ειδικού Γραμματέα. Σε επόμενη φάση το Υπουργείο **καταργεί την ειδική γραμμή καταγγελιών (15512)** όπου μπορεί ανώνυμα και χωρίς το φόβο της απόλυσης πάνω από το κεφάλι του ο εργαζόμενος να καταγγείλει την όποια αυθαιρεσία και το ΣΕΠΕ να προβεί στον αντίστοιχο έλεγχο στην επιχείρηση. Το 15512 λοιπόν γίνεται 1555 και δίνεται σε ιδιωτικό πάροχο, για να μην ξεχνιόμαστε ποια είναι η κυρίαρχη γραμμή της κυβέρνησης. Η γρήγορη και αποτελεσματική πολιτική ενάντια στα εργατικά κεκτημένα, φανερώνεται σε μία τρίτη σοβαρή παρέμβαση του υπουργείου, που είναι **η κατάργηση του βάσιμου λόγου απόλυσης**.

Με τον ν. 4359/2016 κυρώθηκε ο Αναθεωρημένος Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης το άρθρο 24 του οποίου προβλέπει ότι: *"Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος προστασίας των εργαζομένων σε περιπτώσεις λύσης της σχέσης εργασίας, τα μέρη αναλαμβάνουν να αναγνωρίζουν: α. το δικαίωμα όλων των εργαζομένων να μη λύεται η εργασιακή τους σχέση χωρίς **βάσιμο λόγο** που να συνδέεται με την ικανότητα ή τη συμπεριφορά τους ή να βασίζεται στις λειτουργικές απαιτήσεις της επιχείρησης, της εγκατάστασης ή της υπηρεσίας, β. το δικαίωμα των εργαζομένων, των οποίων η εργασιακή σχέση λύεται χωρίς **βάσιμο λόγο**, σε επαρκή αποζημίωση ή άλλη κατάλληλη επανόρθωση. Για αυτόν το σκοπό τα μέρη αναλαμβάνουν να διασφαλίζουν ότι ο εργαζόμενος, που θεωρεί ότι η σχέση εργασίας του έχει λυθεί χωρίς **βάσιμο λόγο**, έχει το δικαίωμα προσφυγής σε αμερόληπτο όργανο".*

Επί του ζητήματος ο Αρειος Πάγος με την υπ' αριθμ. 1512/2018 απόφασή του έκρινε ότι το νομικό καθεστώς για την απόλυση δεν άλλαξε μετά την κύρωση του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

Με την κύρωση του ΑΕΚΧ (Αναθεωρημένος Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτη) ν.4359/2016 αλλά και με την απόφαση του Αρείου Πάγου ο βάσιμος λόγος απόλυσης με τις ακόλουθες δεσμεύσεις των εργοδοτών ισχύει και αποτελεί ένα σοβαρό ανάχωμα απέναντι στις εκδικητικές απολύσεις. Συνεχίζει δε να ισχύει και με το ν. 4611/2019 αρ.48 όπου προβλέπεται τουλάχιστον αυτό το παρακάτω. *Σε περίπτωση αμφισβήτησης, το βάρος επίκλησης και απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων έγκυρης καταγγελίας φέρει ο εργοδότης."*

Παύει όμως να ισχύει με το ν.4623/2019 όπου «η καταγγελία της εργασιακής σχέσης είναι έγκυρη εφόσον έχει γίνει εγγράφως, έχει καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωση και έχει καταχωρηθεί η απασχόληση του απολυόμενου στα τηρούμενα για τον ΕΦΚΑ (τ. ΙΚΑ) μισθολόγια ή έχει ασφαλιστεί ο απολυόμενος.»

Με λίγα λόγια αν πλέον ο εργοδότης σε απολύσει εγγράφως, σε αποζημιώσει, και σε είχε

ασφαλισμένο δεν μπορείς να προσφύγεις για ακυρότητα της απόλυσης, εκτός αν συντρέχουν λόγοι που αντίκειται στο άρθρο 281 του ΑΚ περί κατάχρησης του δικαιώματος. Έτσι ανοίγει η κυβέρνηση με μία κίνηση, διάπλατα το δρόμο των απολύσεων και της ανεργίας σε χιλιάδες εργαζόμενους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ περίοδος Χατζηδάκη

Αφού έχει προετοιμάσει το έδαφος η κυβέρνηση, μέσω κυρίως της συκοφάντησης και αποδόμησης των εργατικών αγώνων και διεκδικήσεων, περνά στην επόμενη φάση της ολικής ρήξης. Οι πιο κύριοι εκφραστές του κυβερνητικού αφηγήματος είναι τα καθεστωτικά μέσα του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, που εξαργύρωσαν με κρατικό χρήμα το "έργο" τους. Η αλλαγή στα πρόσωπα (Χατζηδάκης αντί Βρούτσης) δεν σημαίνει βέβαια αλλαγή πολιτικής. Η πολιτική παραμένει αυστηρά αντι-κοινωνική και φιλοεργοδοτική και ο νέος υπουργός ειδικών αποστολών, φέρνει τον ν.4808/21 με το χαρακτηριστικό τίτλο "*Για την προστασία της Εργασίας*". Εδώ ομολογούμε σηκώνουμε τα χέρια ψηλά, με τον υπουργό Χατζηδάκη ως προστάτη της εργασίας. Ο νόμος, στο πρώτο του κομμάτι, απλά κυρώνει την σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας κυρίως για τα θέματα ισότητας των φύλων. Από το άρθρο 55 κ μέχρι το άρθρο 125 αρχίζει το μεθοδικό ξήλωμα των εργατικών δικαιωμάτων και κεκτημένων χρόνων. Ενδεικτικά θα αναφέρουμε πως, φέρνει σημαντικές αλλαγές στο:

α) αρ. 58 αυξάνεται η νόμιμη ετήσια υπερωριακή απασχόληση από 120 ώρες σε 150.

β) αρ.59 στο χρόνο διευθέτησης της εργασίας (τίθεται τουλάχιστον σε αμφισβήτηση αν όχι κατάργηση) το δωρο, αφού αν εργαστείς παραπάνω δεν προβλέπεται αντίστοιχη πληρωμή, αφού ο επιπλέον χρόνος εργασίας, μπορεί να σου δοθεί σε μορφή ρεπό.

γ) Στο αρ.63 διευρύνονται οι εξαιρέσεις κλάδων και επαγγελμάτων σχετικά με την αργία της Κυριακής. Ολοένα και πιο πολλοί εργαζόμενοι θα υποχρεώνονται να δουλεύουν Κυριακή.

δ) αρ.66 Διευκολύνει και άλλο τις απολύσεις, και δυσκολεύει την επαναπρόσληψη σε περίπτωση δικαίωσης του εργαζόμενου στα δικαστήρια. Ο εργοδότης σε οποιοδήποτε στάδιο της αγωγής, μπορεί πλέον να καταθέσει επιπλέον αποζημίωση που φτάνει και τους 3 μισθούς, αρκεί ο εργαζόμενος να μην επαναπροσληφθεί.

ε) αρ.69 Ουσιαστικά πρόκειται για νομιμοποίηση της freelance εργασίας.

"Οι ψηφιακές πλατφόρμες συνδέονται με τους παρόχους υπηρεσιών με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ή συμβάσεις ανεξάρτητων υπηρεσιών ή έργου".

Ανοίγει λοιπόν και με τη βούλα του νόμου, ο δρόμος για την εργασιακή ζούγκλα στις πλατφόρμες, για τη δουλειά χωρίς εργατικό κόστος από τη μεριά των εργοδοτών, και τη δουλειά χωρίς δικαιώματα για όλους μας.

στ)αρ.83 Υποχρεώνει τα σωματεία να εγγραφούν στο ηλεκτρονικό μητρώο του ΓΕΜΗΣΟΕ με σκοπό το υπουργείο να έχει τον απόλυτο έλεγχο, ενώ ταυτόχρονα δίνει πρόσβαση στα στοιχεία των εκλεγμένων μελών (προσωπικά δεδομένα) σε όποιον αιτηθεί έχοντας έννομο συμφέρον (εργοδότες??). Επίσης όποιο σωματείο δεν εγγραφεί, δεν μπορεί να καλέσει σε απεργία η στάση εργασίας, και δεν μπορεί να υπογράψει Σ.Σ.Ε. (Στέρηση των συνδικαλιστικών του ελευθεριών δηλαδή, που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Για αυτό το λόγο προσέφυγαν συνδικαλιστικές οργανώσεις και το Ε.Κ.Α στο Σ.Τ.Ε (Συμβούλιο Της Επικρατείας) και έχουν δικαιωθεί σε πρώτη φάση, και περιμένουμε την απόφαση της Ολομέλειας για την αντισυνταγματικότητα του άρθρου.

ζ) **αρ.93** "περί προστασίας δικαιώματος στην εργασία" εδώ ο νόμος ουσιαστικά ποινικοποιεί την απεργιακή περιφρούρηση στο όνομα της προστασίας του απεργοσπάστη. Δίνει το πράσινο φως στην καταστολή σε περίπτωση «άσκησης ψυχολογικής βίας», και βάζει ένα ακόμα φρένο στην επιτυχία μιας απεργίας.

η) **αρ.102-125** Μπαίνει το κερασάκι στην τούρτα με την μετατροπή του ΣΕΠΕ σε Ανεξάρτητη Αρχή. Το πόσο "Ανεξάρτητη Αρχή" θα είναι το πρώην ΣΕΠΕ φαίνεται από τον τρόπο επιλογής και τις προϋποθέσεις που βάζει το Υπουργείο. Έτσι λοιπόν το Δ.Σ το οποίο διοικεί, επιλέγεται τελικά από τον Υπουργό έπειτα από πρόταση μιας δήθεν "ανεξάρτητης επιτροπής". Ο Πρόεδρος του συμβουλίου της διοίκησης, όπως και τα υπόλοιπα μέλη έχουν 5ετή θητεία με δικαίωμα ανανέωσης άλλη μία φορά. Αν δούμε το βιογραφικόⁱⁱ του τωρινού Προέδρου της "Ανεξάρτητης Αρχής" θα καταλάβουμε πόσο αξιοκρατικά και με όρους διαφάνειας επιλέχθηκε. Η ουσία στην όλη υπόθεση είναι, όπως και να βαφτίσουν το ΣΕΠΕ οι της κυβέρνησης, πως αυτό παραμένει υποστελεχωμένο (ειδικά στην επαρχία φτάνει στα όρια του ανύπαρκτου), αποδιοργανωμένο, με μετακινήσεις προσωπικού για να μπαλωθούν τα κενά, με δυσμενείς μεταθέσεις σε όποιους δεν πειθαρχούν στις άνωθεν εντολές και με ένα κομμάτι του οργανικού ιστού διεφθαρμένο και διαπλεκόμενο με μικρούς και μεγάλους εργοδότες. Εμείς ως σωματείο από την εμπειρία μας ξέρουμε πως οι έλεγχοι που γίνονται, πέρα από ελλείψεις, κάποιες φορές είναι στημένοι σε συνεννόηση με τους εργοδότες ώστε να βγαίνουν λάδι. Επίσης, με αφορμή το θάνατο του συναδέλφου Μέρκιουρι στην Σκάλα Ωρωπού στο κατάστημα «αλάτι και πιπέρι», η «Ανεξάρτητη Αρχή» έδωσε στον Τύπο λάθος το όνομα της επιχείρησης και δεν προέβη ποτέ σε αποκατάσταση της αλήθειας παρά το σχετικό υπόμνημά μας (βλ. Άρθρο στο σάιτ <https://sveod.gr/?p=4781>). Από υπερβολικό ζήλο για την "προστασία των εργαζομένων" η Εισαγγελία Θεσσαλονίκης στις 23/1/2023, δίνει οδηγία προς αστυνομία και λιμενικό για την πλημμελή καταγραφή εργατικών δυστυχημάτων ήσσονος σημασίας (<https://sveod.gr/?p=5075>). Έτσι ανοίγει τον δρόμο και διευκολύνει όσους εργοδότες δεν δηλώνουν τα εργατικά ατυχήματα, την στιγμή που ο κατάλογος των νεκρών εργατών και των σακατεμένων μεγαλώνει χρόνο με το χρόνο.

Βλέπουμε λοιπόν πως υπάρχει μια συνέχεια και συνέπεια χρόνων, στην κρατική παρέμβαση στον κόσμο της εργασίας αλλά και της κοινωνίας ευρύτερα. Δεν είναι κάτι πρόσκαιρο, είναι κάτι που λειτουργεί στοχευμένα, υπό τις εντολές της εγχώριας και της διεθνούς αστικής τάξης. Η διαχρονική επίθεση σε δικαιώματα και κεκτημένα, τα τελευταία χρόνια έχει βρει στην κυβέρνηση τον καλύτερο εκφραστή της. Οι διακαείς πόθοι κάθε λογής και εμβέλειας αφεντικών γίνονται πραγματικότητα, με ολοένα και πιο γρήγορους ρυθμούς. Από τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και της κοινωνίας, λίγα έχουν απομείνει και αυτά για να κρατούν τα προσχήματα για τους αφελείς. Μέσα στο ν. Χατζηδάκη μπαίνει για πρώτη φορά ίσως στο κομμάτι για τη *διευθέτηση του χρόνου εργασίας*, η λογική που λέει πως εργαζόμενοι και εργοδότες συναποφασίζουν για το ωράριο σαν δύο μέρη ισότιμα στο ταξικό πεδίο. Είναι τουλάχιστον πρωτότυπο σαν σκέψη καθώς καταργεί με ένα άρθρο την πάλη των τάξεων. Εύγε στον Υπουργό που βάζει τέλος στην μισθωτή σκλαβιά...

ⁱ Στις αρμοδιότητες του Υπουργείου περιλαμβάνονται οι ατομικές και συλλογικές συμβάσεις εργασίας, τα χρονικά όρια εργασίας, η ισότητα των φύλων, η κοινωνική προστασία και αποκατάσταση των ατόμων ειδικών κατηγοριών, η διευκόλυνση των ατόμων με αναπηρίες, εποπτεία των ασφαλιστικών ταμείων, η πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών, η διαχείριση κοινοτικών και άλλων πόρων σχετικών με την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού. Επίσης, είναι υπεύθυνο για την εκπροσώπηση της χώρας στον [ΑΟΕ](#).

Στο Υπουργείο Εργασίας υπάρχει και το [Σύμμαχτο Επιθεώρησης Εργασίας](#) (ΣΕΠΕ), που ως στόχο έχει την έρευνα και δίωξη των παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας, της παράνομης απασχόλησης και της ανασφάλιστης εργασίας τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα, η [ΔΥΠΙΑ](#) (πρώην ΟΑΕΔ) και το Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού.

ⁱⁱ Ο Γιώργος Τζιλιβάκης διοικητής της δήθεν ανεξάρτητης αρχής ΣΕΠΕ από τον Φλεβάρη του 2022,

ανάμεσα στους 23 υποψηφίους, κατετάγη έκτος βάσει προσόντων, τέταρτος έπειτα από συνέντευξη και τελικά πήρε τη θέση, μετά την παρέμβαση του ίδιου του υπουργού εργασίας Κ. Χατζηδάκη. Χαρακτηριστικό είναι πως η "ανεξάρτητη" 5μελής επιτροπή που τον επέλεξε, πέρα από τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ, τα υπόλοιπα μέλη της ήταν επιλογές μέσα από το Υπουργείο Εργασίας, δίνοντας με αυτό τον τρόπο ξεχωριστό νόημα στην ανεξαρτησία. Τον Απρίλη του 2023, λίγο πριν το κλείσιμο της Βουλής για εκλογές και Πάσχα, ο κ. Χατζηδάκης πέρασε σε νομοσχέδιο την αύξηση του μισθού του διοικητή του ΣΕΠΕ και από 4.631 ευρώ εκτοξεύτηκε στις **8.314,56 ευρώ τον μήνα μικτά**, ανταμείβοντας τον για τις υπηρεσίες του στην τάξη των εργοδοτών.

Στο τιμόνι του ΣΕΠΕ που ελέγχει την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας τοποθετείται ένας άνθρωπος που χρόνια τώρα υπηρετούσε πιστά τα συμφέροντα του κεφαλαίου έναντι των εργαζομένων. Η επιλογή αποτελεί άλλη μια εξόφθαλμη περίπτωση golden boy. Υπήρξε διευθυντής προσωπικού σε πολυεθνικές εταιρείες και τράπεζες (Toyota Hellas, Alpha Bank Σερβίας, Εγνατία Τράπεζα, Sprider Stores , Folli-Folli), ενώ από το 2019 από το ίδιο πόστο υπηρέτησε στο fund διαχείρισης κόκκινων δανείων & εισπρακτική εταιρεία - Intrum Hellas. Αν το υπουργείο και η κυβέρνηση αποφάσισαν να βάλουν τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα, τους υπενθυμίζουμε πως εμείς δεν είμαστε πρόβατα.

Όχι στη διάλυση του ΣΕΠΕ
Κατάργηση των αντεργατικών άρθρων του ν.Χατζηδάκη 4808/21
Επαναφορά και ενίσχυση του ν. 1264/82

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου
Μάρτης 2023